ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Από τον Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη

Μα που πήγε η Ελπίδα; Μήπως ξέρει κανείς; Μήπως την είδε κάποιος να περνάει δίπλα του; Κι αν τη είδε γιατί δεν της μίλησε; Γιατί δεν της κράτησε σφιχτά το χέρι για να μη φύγει;

Κάπου σε μία ουρά ενός συσσιτίου ένας πεινασμένος ισχυρίστηκε ότι την είδε τελευταία φορά στο γεμάτο πιάτο του.

Έξω από τον ΟΑΕΔ ένας άνεργος βεβαίωνε με σιγουριά ότι χάθηκε για πάντα μαζί με τη δουλειά του.

Ένας άλλος, ότι χάθηκε σαν τέλειωσε η πεντάμηνη μεσαιωνική του σύμβαση δουλείας.

Άλλος, καρκινοπαθής αυτός, όταν του είπαν πως τα φάρμακά του θα τα έχει, αν τα έχει, μετά από ένα μήνα.

Μια μάνα, όταν ένα πρωί διαπίστωσε πως το γάλα στο ψυγείο, δεν έφτανε να γεμίσει τα ποτήρια των παιδιών της.

Χάθηκε η Ελπίδα και την αναζητούνε.

Μέσα στη θάλασσα από θλίψη των παιδικών ματιών που λιποθυμάνε από ασιτία στις σχολικές αίθουσες.

Πάνω από τα ακρωτηριασμένα όνειρα των εικοσιπεντάχρονων.

Μέσα στα ψίχουλα σύνταξης των απόμαχων της ζωής, του μόχθου αλλά όχι της προσφοράς.

Στον κόμπο των ακριβών γραβατών των υπουργών και των «ειδικών» της πολιτικής και της

οικονομίας.

Στα σάλια των επαγγελματιών του γλειψίματος και των χαλκευμάτων των ΜΜΕ.

Στις καταθέσεις με τα πολλά μηδενικά στο τέλος, που φιλοξενούνται

Μέσα στις άγνωστες και εύηχες λέξεις των προεκλογικών υποσχέσεων και των μετεκλογικών διαψεύσεων.

Στους πρώην συναγωνιστές που πριν 25 χρόνια «αγκαλιάζονταν» με τα ΜΑΤοειδή έξω από το Ελληνικό για να διώξουν τις βάσεις του θανάτου και τώρα κρύβονται, είτε μέσα στο ιδεολογικό μαντρί της πολιτική τους καθαρότητας, είτε πίσω από την εκλογή τους ως βουλευτές.

Χάθηκε η Ελπίδα.

Μαζί με την ανθρωπιά και την αλληλεγγύη που θα έπρεπε να συνοδεύει την καθημερινότητά μας.

Ο Καζαντζάκης τη βρήκε την άκρη.

Έδιωξε από μόνος του, και δεν τις αναζήτησε ποτέ, τόσο την Πίστη, όσο και την Ελπίδα. Έτσι, ένιωσε-είπε-ελεύθερος, έγινε-είπε-ελεύθερος και έζησε-αυτό δεν μπορώ να το ξέρω-ελεύθερος.

Από την Πίστη και την Ελπίδα, μάλλον διάλεξε τη Ζωή.

Βλέπετε η Ζωή, τρέφεται μόνο με πράξεις.

Είσαι ζωντανός, όταν πράττεις, όταν δεν σου φτάνουν οι 24 ώρες για να κάνεις αυτά που θέλεις και αυτά που επιβάλλεται να θέλεις.

Είσαι ζωντανός όταν ξυπνάς κάθε πρωί έτοιμος να κάνεις κι άλλα λάθη, καινούργια, πολλά για να μάθεις από αυτά.

Είναι τραγικό αλλά είναι αλήθεια. Όσοι έζησαν μόνο ελπίζοντας, πέθαναν χωρίς να ανταμωθούν ποτέ με την Ελπίδα και δίχως να γνωρίσουν ποτέ την ομορφιά της Ζωής.

Πάντοτε οι σωτήρες, υπόσχονταν στους ανθρώπους Ελπίδα με αντάλλαγμα την Πίστη για να εξαφανίσουν τη Ζωή τους.

Πολλοί ήταν εκείνοι που αρνήθηκαν και προτίμησαν να βιώσουν τις μέρες τους «κάνοντας» και όχι «ελπίζοντας».

Ήταν όλοι αυτοί που έχουν χαραχτεί στην Ιστορική Μνήμη της ανθρωπότητας και φωτίζουν κα στο σήμερα το δρόμο σε όσους θέλουν να «ζήσουν» χωρίς να περιμένουν σωτήρες.